

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ БЕЗИМЕННИТЕ ДУШИ

chitanka.info

Над блатата на нашата делничност сива,
де Живота ни дебне злорад,
де Смъртта своя гибелен танец извива —
всекидневно там трепват, блестят и загиват
светлинките на подвига свят.

Милиони души непознати, нечути,
се разтапят на светла роса
и угасват безименни в черните скути
на вековните тайни и вихрите люти,
непогалени с братска сълза.

На челата им никога лаври победни
не потрепват с нетленни листа —
те безмълвно отдръпват завесите ледни
на забравата сънна и скръбни и бледни,
отминават навеки в нощта.

Като морски корали, родени сред бездни,
те се носят в студения мрак,
но смъртта щом ги смаже под лапи железни —
напластяват те остров и в нощи незвездни
Свободата запалва маяк.

А запиташ ли тези звезди неброими:
«Сред житейската сива вълна
вий какво сте?... Що търсите скръбни, незрими?» —
отговарят чрез своето огнено име:
«Светлина, светлина, светлина!».
«Червен смях», 11 август 1921

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.